

ARNHEMSE SCOURAAN

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal weels wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f5 drie maanden.

DINGSDAG 10 JANUARI.

De prijs der Advertentiën is, van een regel regels f1.00, en voor elken regel daarboven 25 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Landenlandsche berigten.

TURKIJE

Van de Turksche grenzen, 22 dec. Sedert vorst Servis verlaten heeft zijn er reeds drie koningen tegen Witschitsch en deszelfs partij ontstaan, allen doorverraad verrijdeld. Witschitsch wilde tegen de deelnemers aan dezelve, die men magtig met de grootste gestrengheid zou worden gehandeld, maar Kura Gedgewitsch weigerde de door hem voorgedragde opodvonnissen te ondertekenen, waarop het tot een ernstig tooneel kwam, hetwelk den stand der dingen in het ware licht stelt. Witschitsch wierp, namelijk, een gen wederspanning voor, dat hij slechts doortoon tot die waardigheid was gekomen; waarop deze hem antwoordde, dat hij zich daarom niet gehouden achtte bevelen van iemand te ontvangen; die zijn onderdaan was, door welk antwoord Witschitsch zoodanig in drift ontstoken werd, dat hij onder de hevigste vloeken op zijne pistolen wees, door deze machines een bloedig tooneel had opgevoerd, wanneer eenige senatoren bij tijds tusschen beide waren. Men zegt, dat Witschitsch den vorst voor zijn onwil een kamer-arrest heeft opgelegd. — In de districten van Alexinezza, en Paracina uitgebroken. De leus der partijen is de afscheiding van vorst Midosch, tegen de koninklijke partij. Dezer dagen ontvingen de wegens staatkundige misdaden in de gevangenis zittende Serviers in vrijheid te stellen; men hoorde, dat dit bevel ergens is opgevolgd, en dat de regering, waarbij aan alle wegens misdaden naar het vaderland ontzied wordt, weinig genadigheid der Servische bestuurders aan, om vergoevensgezindheid en gematigdheid uit te oefenen.

DENEMARKEN.

Van de Denemarische vergaderingen van officieren van alle wapenen genomen, met een door den werkzamen Rasmussen nieuw uitgevonden geweer. Rasmussen heeft 13 jaren lang met oorspronkelijkheid en onderzoekingen het vraagstuk trachten op te lossen, om met hetzelfde geweer het grootst mogelijk aantal kogels te versenden, in den kortst mogelijken tijd; want de heer Rasmussen deed met een klein geweer ongeveer 30 en met een ander 25 tot 26 kogels in de minuut, en wel met een afstand van 80 schreden de eene kogel om zoo te zeggen den anderen overdekte. Ook deze smalheid nog vermeerderd worden; zoo deed hij 16 schoten in 16 seconden.

ZWITSERLAND.

Van het dagblad Helvetie wordt uit Bern geschreven: de afscheiding van het Fransche muntstelsel zal zonder verdrag aan den grooten raad worden voorgesteld, men twijfelt bijna niet aan het gunstig gevolg. Het besluit zou gelijk staan met eene formele verklaring van de toetreding tot het Duitsche tolverbond, hetwelk gelijk men weet, een algemeen, van het Fransche verschillend muntstelsel heeft aangenomen.

DUITSCHLAND.

Van den Keizer, 4 jan. Daar tegen het midden dezer maand de verlaagde standen van Wurtemberg bijeen kwamen, 200 millen afslan vier constitutionele Kamers in Duitschland vergaderd zijn. Eene schoone aanleiding

tot roemwaardigen wedijver en onverschrokken volharding. Want de volharding in den constitutionelen strijd is de eerste pligt voor de Duitsche landdagen. Wanneer in Wurtemberg de oppositie niet te vroeg den moed verloren, en wanhopende aan zich zelve en aan de volkszaak, eene herziening geweigerd had, nooit zou het tot dien teruggang gekomen zijn, welken daar het constitutionele leven ondergaan heeft. Van waar zal de menigte het vertrouwen ontleenen, als de aanvoorders de wapenen uit de hand leggen? Men zal zich over de staatkundige onverschilligheid, over de nederlagen des openbaren levens aldaar minder verwonderen, wanneer men weet hoe het een uit het ander gevolgd is. De toenmalige Kamer werd zonder tegenspraak in een oogenblik gekozen, toen de openbare meening door den aftogt der oppositie zoo uit het veld was geslagen, dat zij, in hare werking verlamd, alles aannam, wat haar werd aangeboden. Het is bekend, welke elementen daardoor in de Kamer geraakten; elementen, die tegenover eene doortastende regering onmogelijk het evenwigt konden bewaren. In hunne hoedanigheid van staatsdienaren konden twee derde deelen der afgevaardigden zich niet aan den onvermijdelijken invloed dier regering onttrekken, waardoor bij wetsontwerpen, welker beslissing slechts aan eene uit de vrije keuze des volks geborene vertegenwoordiging behoorde te worden toevertrouwd, meestal een impopulair, of ten minste een eenzijdig oordeel werd uitgebragt. Het voorbeeld daarvan vindt men in de discussie bij de gedeputeerden, over de strafvordering, die staatsdienaren en daarbij meestal justitie-beambten zijn, die, in de bureaux opgegroeid, van hunne jeugd af aan met de oude vooroordeelen zijn gemeenzaam geworden en ingenomen, kan men die vrijheid van geest niet verwachten, welke ter waardering van een stelsel gevorderd wordt. Het spreekt van zelf, dat wij daardoor slechts de stemming en niet de onkunde willen verontschuldigen, welke de moederkerd der Wurtembergsche Kamer over openbare en mondelinge regtspleging heeft aan den dag gelegd. De reden waarom Wurtemberg hier zijnen ouden, staatkundigen roem verzaakt heeft, lag alleenlijk in de gebrekkige, onzuivere vertegenwoordiging des volks, dat nu, gelijk de jongste demonstratiën der advocaten en burgers getuigen, tot bewijst zijn ontwaakt.

— Gelijke oorzaken beletten de constitutionele ontwikkeling in Beieren. — Sedert een koninklijk besluit de advocaten voor staatsdienaren verklaarde en de noodzakelijkheid van het vragen van verlof invoerde, werden de bekwaamste, onafhankelijkste mannen der oppositie, de een na den anderen, van de vrijheid der keuze meestal tot uer regering welgevallige, bereidvaardige mannen beperkt. Wij zien uit het verzoek tot ontslag van den afgevaardigde uit de Pfalz, den heer Brunck, hoe eene gehele provincie zoo gebrekkig vertegenwoordigd is, dat, dewijl de oorspronkelijk gekozenen geen verlof verregen, hunne plaatsvervangers, aan welke niemand dacht, en die naarwieliks vijftien en nog minder stemmen bekwamen, moesten worden opgeroepen. In Beieren moet de staatkundige toestand, die den strijd der weder ingevorderde middeleeuwen met den nieuwen tijd is, steeds als tijdelijk en voorbijgaande beschouwd worden. Men wilde het bestaande behouden; en om den ouden, goeden tijd te herstellen, meende men, dat het genoeg was, zijne doods verschijnselen weder in te voeren. Het regte gevolg de regte zin ontbrak echter. Want met de bloesing, met de Benedictijnen, de censuur en het regeringsvragen voor eene koninklijke beeldtenis, zal men niet veel verder komen,

daar reeds alles bestond, en nog vollediger en beter dan het tegenwoordig te verkrijgen is; en toch is men voortgegaan tot op het standpunt waar men zich thans werkelijk bevindt. Maar er moet toch hulp opdagen, en die zal ook komen, wanneer men slechts verstand, en, wat nog gewigtiger is, goeden wil genoeg heeft, om de regte te kiezen. De Beijersche standen hebben ditmaal luider gesproken dan men van hen gewoon is; zelfs was er sprake van den bondsdag en van vrijheid der drukpers. Maar zij mogen bedenken, dat met zoodanige declamatiën hunne taak niet vervuld is; dat veelmeer de inwendige politiek en het materiële welzijn des volks, dat zij vertegenwoordigen, vorderen, dat zij vast en onverbiddelijk pal staan op hunne constitutionele regten, tegenover die middeleeuwsche bedoelingen. Het is bekend, dat er aanmerkelijke overschotten uit de laatste jaren voorhanden zijn, en de duidelijke letter der grondwet zegt, dat de respective ministers aarde standen, die de belastingen inwilligden, over derzelve verbruik de naauwkeurigste rekenschap moeten afleggen. De regering schijnt op dit punt de grondwet niet te volgen, zoodat een hevige strijd der gevoelens te wachten staat. — De Saksische Kamers bieden ongetwijfeld de meeste publieke belangstelling aan, dewijl zij den geest des tijds en de openbare meening het naast bij komen. Wel is waar, zijn ook in Saksen de verkiezingen, deze eerste voorwaarde eener goede staatsregeling, zoo ongehoord beperkt, dat de bevoegdheid om gekozen te worden nooit buiten de grenzen van het kiesdistrict gaat; zoodat, om een voorbeeld bij te brengen, door het kieskollegie van Dresden slechts een stedelijk burger, en geen Leipziger gekozen kan worden. In weervil dezer, vooral voor kleine kiesdistricten zeer lastige beperking, is eene Kamer, tot stand gekomen, welke de volksmeening juist schijnt uit te drukken dan de overigen. Wanneer het door de Tweede Kamer aangenomen adres, als prelo harer handelingen beschouwd kan worden, dan is er voor de ontwikkeling van het constitutionele beginsel in Duitschland eene wezenlijke bijdrage te verwachten. Ter redding zijner door de Wurtembergsche Kamer beleedigde eer, ware de aanneming eener openbare en mondelinge regtspleging, waarvoor de commissie der Tweede Kamer zich reeds eenstemming verklaard heeft, te verwachten. Voor te groote wijldloopigheid van den vorm, voor afmatiging der belangstelling door wijdgespannen discussiën, en voor inconsequentie hunner besluiten, hebben zich de Saksische standen des te meer te wachten, daar hun deels parlementaire oefening ontbreekt, en hen deels ook die aan hunnen landaard eigendommelijke behaagzucht bezielt. — Ons blijven nog slechts de Keurhessische standen over. Daar intusschen van deze behalve de troonrede nog niets in het licht is gekomen en vooreerst nog weinig komen zal, zoo zij het genoeg derzelve bestaan te hebben aangenomen.

Leipzig, 4 jan. Onze courant bevat, naar het schijnt, een officieel artikel uit Dresden, volgens hetwelk de hier uitkomende Deutsche Jahrbücher, van doctor Arnold Ruge, wegens hunne anti-religieuse strekking, onder iptrekking der concessie, verder van de regering wege verboden worden.

ENGELAND.

Londen, 5 jan. Gisteren avond is de luitenant-kolonel Malcolm met het tusschen H.M. en den keizer van China gesloten traktaat van hier vertrokken, om over Parijs en Marseille en verder met de stoomboot Oriental naar China terug te keeren.

In den gisteren op Windsor gehouden geheimen raad is besloten geworden om de tot dusverre te Kanton gevestigde vice-admiraliteit en andere bureaux naar Hongkong te verplaatsen.

Als een bewijs hoezeer de armoede in Londen toeneemt, wordt medegedeeld, dat alleen in het kerkspel stad, Mary Le Bonc, het aantal bedelaars in de laatste jaren met ruim 2000 is toegenomen, en dat der schamele armen met 300. Het getal der vierpoodsbrooden, welke uitgedeeld zijn, bedroeg in 1840 ruim 21,000 en in 1842 reeds meer dan 133,000. De uitdeelingen in geld in het eerstgenoemde jaar ruim 17,000 £. In 1842 zijn 10,000 recepten meer aan de armen verstrekt dan in 1840. Alleen in dat Kerspel telt men 5396 bedeelde en 1797 schamele armen.

FRANKRIJK.

Parijs, 5 jan. Men verzekert thans van verschillende kanten, dat de generaal Bugeaud alsna stellig uit Algerië zal worden teruggeroepen, en dat er reeds eene stoomboot derwaarts is gezonden, om hem naar Frankrijk over te brengen. Hij zal zich moeten verkwachten, wegens de aanzienlijke uitgaven, die hij, boven de bepalingen der begroting, heeft gedaan, of tot welke hij zich heeft verbonden. Men wil ook, dat de minister van oorlog, maarschalk Soult, hem nimmer heeft kunnen vergeven, dat hij, tegen de bestaande bevelen, zonder medeweten zijner overheden, door middel der dagbladen, belangrijke opgaven, betreffende het beheer en de mogelijke voordeelen der volkplanting, heeft bekend gemaakt. — Den 25sten was het gerucht van des generaals aanstaand vertrek naar Frankrijk te Algiers bekend, en werden reeds in zijn hôtel voorbereidselen daartoe gemaakt. In de veronderstelling, dat dit vertrek werkelijk zal plaats hebben, is men benuwd te vernemen, aan wien het opperbevel van Algiers zal worden opgedragen. Van rechtswege zoude het den generaal Changarnier toekomen; doch daar deze, met den generaal Lamoricière, te Mostaganem verlangt te blijven, is het ligt mogelijk, dat men deze gelegenheid zal waarnemen, om dit belangrijke bevel den achttienjarigen hertog van Anville toe te vertrouwen.

In dezelfde berigten wordt gemeld, dat het in de provincie van Algiers steeds rustig blijft en dat men voortgaat met den aandrang van dorpen in den Sahel.

— De laatste tijdingen uit Madrid zijn van den 30sten. Een brief van die dagteekening zegt het volgende: »De regent heeft den 28sten Valencia verlaten; morgen zal hij op het koninklijk lustverblijf te Aranjuez nachtverblijf houden en tusschen 12 en 1 ure zijne plechtige intrede in de hoofdstad doen. Openbare vernakelijkheden zullen niet gehouden worden. De nationale garde zal defileren voor het paleis, werwaarts de regent zich terstond na zijne aankomt begeven zal, om zijne huld aan de koningin en de prinses hare zuster toe te brengen. De inwoners, die hunne huizen zullen verlichten, kunnen zulks doen, maar algemeene illuminatie zal er niet plaats hebben.» — Voorts verneemt men, dat de berigten uit de provincien overal de volkomenste rust aankondigen. Eene geheele verandering van ministerie, dacht men, zou niet gebeuren; maar er zouden aan de heeren Rodil en Cepas vier leden uit de meerderheid der Cortes toegevoegd worden. Tot de weder zamenkomst van dat ligchaam was de 10de dezer maand bepaald.

— Het *Journal de l'Ain* bevat het volgend belangwekkend verhaal.

Den 25. dec. II. had een 18-jarig meisje, met name Deschê, die bij haren vader, gendarme te Brenod, woonachtig was, zich op weg naar Nantau begeven, om hare zuster te gaan bezoeken. Door het gebergte van Bugey terugkerende, geraakte zij, op de hoogte van den Mont-d'Ain, van den weg en verdoolde zij bij den door eenen zwaren mist en vèrregerend donker in het woud. Ongelukkig boven op eene steenrots geraakt zijnde, stortte zij van rots tot rots, de een van 18, de andere van 12 ellen hoogte, ter neder, liggende eindelijk rusten op een punt, waar zij geenen stap konde wagen, zonder het uiterst gevaar van in eenen afgrond te storten.

Haar angstgeschreeuw werd, den ganschen nacht door, in het dorp van Neyrolles gehoord, en de ingezetenen deden al het mogelijke om haar hulp te doen geworden. Het moede opgeven, hierin gedurende den nacht te slagen, ontsteken zij vuren, om haar ten minste kennis te geven, dat hare noodstem gehoord was en man haar niet zou verlaten.

Bij het aanbreeken van den dag verscheen ook de maire van Neyrolles daar te plaatse; en voerde men

ladders en touwen aan. Meer dan 150 personen be-toonden zich bereid, met eigen lijfsgevaar, het uiterste te wagen; eerst na twee uren arbeids en zwoegens, met klimmen van rots tot rots, gelukte het aan vier kloeke borsten, haar zoo ver te naderen, dat een hunker zich, met touwen onder de armen, tot haar kon laten afzakken. Hij vond haar wonderdavig behouden en zonder ander letsel dan eenige ligte kneuzingen. Door hare redders opgehaald, hebben deze het genoegen mogen smaken, haar aan hare beangste ouders terug te geven.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 7 jan. Omtrent het treffende ongeluk, te Westzaan den eersten dag des jaars voorgevallen, hebben wij van verschillende zijden, ten deele van ooggetuigen, de volgende bijzonderheden vernomen.

Reeds vroeger was er aan de fundamenten des torens eenige uitwijking bespeurd geworden; men had toen getracht den voortgang van het kwaad te stuiten, door rondom dezelve een zwaar raam te slaan. Dit raam schijnt echter niet stevig genoeg geweest te zijn, om verdere afwijkingen te verhoeden. Reeds in het begin des vorigen jaars zag men den toren van boven meer en meer van de kerk afwijken, van onderen aan eene zijde dieper in den grond dringen, en, terwijl een gedeelte der grondslagen stand hield en een ander deel uitweek, het zware gebouw op het eerste als het ware op eene as draaijen. Het bestuur van Westzaan zag het gevaar in, en de herstelling van de fundamenten werd aanbesteed. Doch de verzakking en afwijking nam gedurende de voorbereidende werkzaamheden zichtbaar toe, zoodat reeds bij velen de vrees ontstond, dat hier geen herstel helpen konde. De aannemer echter was van een tegenovergesteld gevoelen en sloeg, om zijne gerustheid te bewijzen, en ook aan anderen mede te deelen, zijne woning vlak naast den toren op. Den laatsten dag van december was de verzakking zoo sterk, dat in vier uren tijds, volgens twee verschillende opmetingen, de toren van den nok des kerkdaks ruim 2 strepen meer was afgeweken, en aan de tegenovergestelde zijde ter breedte van anderhalven steen dieper in den grond was gezonken. De vrees der dorpingen was dan ook in gelijke mate toegenomen, en ieder schuwde, zich in de nabijheid des torens te wagen, zoodat op den oudejaarsavond de dorpskerk, niet ver van denzelfden gelegen, bijna geheel ledig bleef. Men had ook de bewoners van het later verpletterde huis op het gevaar, waarin zij verkeerden, opmerkzaam gemaakt; doch deze hadden, om verschillende redenen, geaarzeld, hunne woning te verlaten. Die aarzeling kostte hun het leven. Den 1sten januari, des morgens, terwijl de torenklok het uur van half zes aankondigde, hoorde de opzichter, die de opborrelingen van het welwater uit de fundamenten moest waarnemen, in den toren een zonderling gedruisch; met alle mogelijke snelheid verwijderde hij zich en nauwelijks heeft hij twintig schreden gedaan, of, met een donderend geraas, stort het gevaarte neder, vermorzelt het ter zijde staande huis en perst het geheel in den weeken, moerasigen grond, zoodat er van het gebouw niet het minste spoor overblijft. Door den ontzettenden schok scheurt van het nabijgelegen weeshuis een muur in tweeën, een andere muur stort in gruisel neder. Eene vaart van ruim 12 voeten breed, die langs het verpletterde huis liep, is plotseling gedempt; eene schacht, die daarin lag, over een hek heen op het land geslingerd.

Zoo als reeds vermeld is, hebben 8 personen door deze ramp het leven verloren. Noch slechts drie lijken heeft men met veel moeite van onder het puin kunnen te voorschijn brengen. Men heeft den huisvader en de moeder gevonden, in elkanders armen liggende; hunne gelaatstreken waren onkenbaar; overigens waren zij uiterlijk ongeschonden, doch waren de sporen van sterke inwendige kneuzingen merkbaar.

De toren van Westzaan was een der merkwaardigste gedenkteeken uit den ouden tijd. Het eigenlijke jaar zijner stichting is onbekend, doch de ouderdom van het gebouw wordt door velen op duizend jaar geschat. De nabijstaande kerk was verscheiden malen vernieuwd geworden, doch de stevige toren had alle aanvallen des tijds, alle geweld der menschen wederstaan. In den Spaanschen tijd hebben de Spanjaarden te vergeefs getracht het gevaarte te vernielen, dat den Gouven tot bespiedingsplaats diende. De toren had eenen omvang van 36 voeten in het vierkant, het metselwerk was van onderen 9 en van boven 7 voeten dik; de hoogte van het steenen gebouw was ruim 200 voeten.

's Gravenhage, 4 jan. In de buitengewone vergaderingen van de commissie van weldadigheid van 28 dec. II., is overwogen het ingezonden ontwerp eene overeenkomst, welke ter regeling der zaken van maatschappij van weldadigheid, voor het vervolg, tusschen de regering en de commissie zoude kunnen worden aangegaan; — alsmede de mededeeling van verschillende aanbiedingen, door de permanente commissie officieus aan Z. E. den minister van binnenlandsche zaken gedaan, zoo tot overneming van goederen van de maatschappij, op den voet van bepaalde, bij besluit van 17 januari 1836, als tot opnemen, als leden, in de commissie van weldadigheid van eenige door de regering aan te wijzen personen.

Na de herhaalde overweging van het ontwerp, in aanmerking genomen: — dat het aannemen van het aangeboden contract strijdig zoude zijn met de bepalingen van de schuldeischers van de maatschappij; — dat in het ontwerp bepalingen voorkomen, onverenigbaar met de waardigheid der commissie; — dat de bepalingen, welke men in plaats wil stellen van het besluit van 1836, niets bevatten, met betrekking tot de achterstallige som van f 600,000, reeds sedert 1841, ingevolge dit besluit, verschuldigd; — dat het ontwerp nieuwe lasten en zulke eene aanzienlijke vermindering van middeken inhoudt, dat het onmogelijk zoude zijn, om op dien voet de zaken harer instelling aan den gang te houden; en dat de commissie, volgens de voorgestelde contractuële bepalingen, na aanleiding van het laatst voorgedragene ontwerp wet, alleen voor wijzigingen van ondergeschikt belang vatbaar zouden kunnen zijn, en, hoezeer gezind, om aan de regering alle mogelijke waarborgen toe te staan, — buiten de mogelijkheid is gesteld, om het bestuur der zaken langer te blijven voeren.

Op grond dezer bedenkingen is, met eenparigheid van stemmen besloten, dat de leden der commissie het aangeboden overeenkomst niet kunnen, noch mogen aannemen; — dat zij kunne betrekking met den 28sten januari 1843 zullen nederleggen, en dat, onder mededeeling der stukken aan de commissie van weldadigheid, aan dezelve, als de leden der maatschappij tegenwoordigende, zal worden overgelaten, hoedanig verder in het bestuur der maatschappij zal kunnen worden voorzien, of welke maatregelen zij verder vernemen te moeten nemen.

Dit besluit is genomen door Z. K. H. prins van Oranien, prins der Nederlanden, en de heeren baron van Pallandt van Keppel, graaf van den Bosch, Faber van Riemdijk, Kol, Robius, van Nes en Rustensck, zijnde de heeren Laaberg en Kinker verhinderd worden de vergaderingen bij te wonen.

Hetzelve besluit is ter kennis van Z. E. den minister van binnenlandsche zaken gebracht, bij een brief, welke door de aanwezige leden der commissie is geteekend, en waarin onder anderen wordt aange-merkt, dat in het aangeboden ontwerp bepalingen voorkomen, geheel onverenigbaar met het denkbeeld van een bestuur, toevertrouwd aan eene commissie, toegezet door een koninklijken prins en zittingstaande uit leden, die, uitsluitend met het doel, om het vaderland en hunne medeburgereu nuttig te zijn, zij veelvuldige werkzaamheden jaren lang hebben laten welgevallen; — dat aan de commissie de middelen niet worden verleend, die volstrekt vereischt worden om de zaken aan den gang te houden en het bestuur der maatschappij te verzekeren; — dat zij uit hoofde het contract, hetwelk de regering in plaats verlangt te stellen van hare uit het besluit van 17 januari voortvloeiende verplichtingen, niet kan aannemen; — dat even min, als men van haar zoude willen verlangen, dat zij op zich zoude nemen, hetgeen zij onuitvoerlijk acht, zij in den weg wil staan in de uitvoering van andere, van haar gevraagd verscheidene, denkbeelden, en alzoo eenparig het besluit heeft genomen, om met den eersten januari 1843 hare betrekking bij de maatschappij van weldadigheid neder te leggen.

De heer Kol heeft ten slotte zijn voornemen te kennen gegeven, om den minister de gelden te verspreken, welke de maatschappij nog bij de regering te ontfangen heeft, ten einde geheel in staat te zijn tot de terugbetaling op den eersten januari 1843; terwijl de vergadering zich nog heeft voorbehouden, om, eene den 31sten te houden bijeenkomst, de verdere maatregelen te nemen, welke hare uitbreiding zoude kunnen maken.

's Gravenhage, 6 dec. Men verneemt, dat Tweede Kamer bijeengeroepen is tegen maandag.

16den dezer, des namiddags ten drie ure, ten einde hare belangrijke werkzaamheden te beëindigen.
's Gravenhage, 8 Jan. De Minister heeft den heer J. Schamp, commissaris van politie te Zwolle, eervol met die betrekking ontslagen.
Hien verneemt, dat men zich bij het departement van justitie steeds ijverig bezig houdt met de afwijking van het politie-wezen hier te lande.]
Z. M. heeft, bij de besluiten van 22 en 24 december 1842, tenige wijzigingen voorgesteld in hoogerzeggende besluit van 7 september 1842. De bij die besluiten gemaakte wijzigingen, welke met 1 januari 1. in werking zouden worden gebracht, bestaen: 1. in dat met dien datum gevestigd zullen zijn: a. het kantoor der registratie, thans te Sliedrecht; te Friesland; b. dat thans te Schiedamschen dijk, te Middelburg; c. dat thans te Ridderkerk, te IJsselmonde; d. dat thans te Kortgene, te Golijnsplaat; en e. dat thans te Veghel, te St. Oedenrode. Voorts is bepaald: 2. dat de kring van het kantoor der registratie, te Bolsward gevestigd, bestaen zal uit het tweede en vierde kanton van het derde arrondissement der provincie Friesland; 3. dat het kantoor der registratie, thans gevestigd te Sloten, geplaatst zal zijn te Lemmer; de kring van hetzelfde zal zich bepalen tot het derde kanton van het derde arrondissement der provincie Friesland; en 4. dat de kring van het kantoor der registratie, te Oud-Beijerland gevestigd, zal uit het tweede en derde kanton van het derde arrondissement der provincie Zuid-Holland.
Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken heeft de plaatselijke besturen, in het algemeen, herinnerd aan de wijziging van zegen, bepaald bij artikel 1. 1. alinea 40, der wet van 13 brumaire, jaar VII, in verband met den aanhef van artikel 39 der wet van 16 juni 1832, (*Staatsblad* no. 29), volgens welke op ongezegeld papier kunnen worden ingediend de volgende declaratie, strekkende om voor de gemeente-kassen teruggeve te erlangen van de uitkomsten, uit dezelve kassen ten behoeve van het leger te worden. Het is echter noodig geoordeeld, bij die herinnering tevens de kennisgeving te voegen, dat onder de hiervoor bedoelde van zijl vrijgesteld declaratie niet worden verstaan de zoodanigen, als ter zake daarvan worden opgemaakt door burgemeesteren of plaatselijke besturen in hun persoonlijk naam, of namens hien privé, van het rijk of uit andere publieke toekomen, of zoodanigen, als ook aan andere personen, of soortgelijken, in hun persoonlijk belang opgemaakt en ingediend.
Z. Exc. de minister van financiën heeft aan de heeren leden der provincieal-kerubus gemaakt (met uitzondering van zulks ter kennis te brengen van de afdelingen der registratie in hun gewest), dat in Turkije geen aftogts-regt bekend is, doch dat alle onderdanen van vreemde mogendheden, die zich in Turkije vestigen, volgens de bestaande traktaten, aldaar vestigingen blijven en geplaatst zijn onder de bescherming van de diplomatische consulaire agenten van hun vaderland, waartoe zij behooren; en alzo ontrokken aan alle aanspraak der Turksche autoriteiten jegens hunne personen en goederen, tot zoo lang zij vrijwillig verklaren Turksche onderdanen te willen worden, en te dien einde de vereischte formaliteiten vervullen, en daarna de Mahomedaanische godsdienstige plegtigheden ondergaan, waaruit volgt, dat het *jus detractus* niet moeten gelieven worden, indien eene Nederlandersche nationaliteit niet vervallen aan iemand, die, na het verlaten van het Turksche rijk gevestigd, niet aan de bepalingen der traktaten is gebleven onderdaan van een rijk, waarin het genoemde regt ten laste van Nederlanders wordt gevorderd.
Bij resolutie van Z. Exc. den minister van financiën zijn eenige voorschriften gegeven; met opzigt tot de behandeling van binnenlandsche paspoorten, waaraan geen gebruik gemaakt wordt tot vervoer der goederen naar de bestemmingsplaats; bij welke gelegenheid door welgemelden minister tevens inlichtingen worden omtrent de personen, die bevoegd zijn tot de afteekening dezer paspoorten ter plaatse van aankomst en de zuivering ter plaatse van bestemming. De resolutie houdt onder anderen in: a. dat een paspoort eenmaal uit het register verleid, en opnieuw van het bewijs, dat de goederen naar derzelver bestemming zijn vertrokken, niet later door den ontvanger, dan wiens kantore hetzelfde is uitgegeven, op eigen gezag voor nietig verklaard mag worden, dan niet, wanneer men moeg beweren, dat

van zoodanige paspoort geen gebruik is gemaakt tot begeleiding der goederen naar de bestemmingsplaats, en al ware het ook dat die onbetrouwbaarheid door de verklaring van eenig ambtenaar, of, bij gebreke van dien, door het gemeentebestuur was bevestigd; zulzende in het geval, dat, wegens het niet gebruik maken van een paspoort, hetzelfde ongezuiverd ten kantore wordt terug bezorgd, de ontvanger verpligt zijn den houder van hetzelfde te verwijzen naar den heer gouverneur der provincie, welke voor gemagtigd wordt gehouden, om, na een ingesteld onderzoek, of de goederen werkelijk binnenlandsch zijn verbleven, daarop naar bevind van zaken te beslissen; b. dat alzoo geene binnenlandsche paspoorten, in eenen toestand verkeerende als die in het hoofd der resolutie vermeld, onaanvaardbaar het eerste certificaat op den ring van die documenten, door de ontvangers was onderleend, later daarop verklaringen gesteld zijn, dat de goederen niet waren vervoerd, of dat van het document geen gebruik was gemaakt, als geldige documenten zullen worden aangemerkt; maar de uitgaande regten van de goederen, welke bij het niet gezuiverd zijn ter bestemmingsplaats verschuldigd, behooren te worden verantwoord, ten ware de betrokken ontvanger of andere belanghebbenden of hun daartoe geroepen tijdig te doen verzoeken, door de provinciale administratie, om bijzondere voldoende redenen, van die betaling mogten worden ontheven; en c. dat de op de paspoorten te stellen afteekening ter plaatse van vertrek en de zuivering ter plaatse van bestemming bij voorkour, naar aanleiding van artikel 158 der algemeene wet, door ambtenaren van de actieve dienst behooren te geschieden; en, bij gebreke daarvan, door den ontvanger, wanneer namelijk de goederen in de nabijheid van het kantoor kunnen worden gebragt; zultende, wanneer bij het vertrek daartoe de gelegenheid niet bestaan moeg, en er ook geene ambtenaren van de actieve dienst mogten aanwezig zijn, door den ontvanger op het paspoort behoord te worden geplaatst de woorden: *«Door den verreek afstand niet gezien.»*
Men verneemt, dat alle officieren van het wapen der artillerie, buiten dienst en in gewone dagelijkse dienst, sabel- en degen-koppels van zwart verlaakt leder zullen dragen; welke koppels in vorm en inrichting gelijk zullen moeten zijn aan die, bij dispositie van 28 juni 1842 ingevoerd.

Sagezonden stukken.
Extracten uit den Utopiaanschen Monitor.

Verdrag der wiltingen tusschen het parlement te Utopia.
(Vervolg.)
De heer VAN BARBELOEK. Ik breng mijne hulde aan de twee hoogwijze sprekers, die met klein van redenen dan zoo even hebben aangehouden, hoe ongegrond de klagen zijn der adressanten, die het Utopiaansche gouvernement van schrielheid beschuldigen, en die meer vrijgevigheid en uitbreiding van belastingen verlangen. — Het moge waar zijn, dat de natie met haar geld geen raad weet; dat zij gebukt gaat onder de zegeningen, over haar uitgestort: — dit is niet aan de regering te wijten, nochra men aantoonen kan, dat deze alles gedaan heeft wat in haar vermogen is om op de best mogelijke wijze aan de eischen des tijds te voldoen. En van bewijze, dat die regering niet scherpzinnig gebleven is, zij het mij vergaand het tafereel te vervolgen, hetwelk de laatste spreker is begonnen te ontrollen. Zijn Hoogwijze schetste u het voortreffelijke van onze regterlijke instellingen. Ik zeg op mijne beurt: beschouwt onze administratieve instellingen. Hebben wij niet alles zoo kunstmatig en vindingrijk omslagtig georganiseerd en geconcentreerd, dat het een kruisig uurwerk gelijk, vol spijlen, radere, rondsels en machinerie van allerlei grootte en kracht; zich wonderbaarlijk harmonisch hevegende, op, in, en door elkander werkende, zoo dat geen gewoon menschenbrein er ver in worden kan?
Beschouwt onze wetenschappelijke inrigtingen. Hebben wij niet alle akademien en instituten zoo veel als

geen ander rijk van omvang als het onze kan aanwelen? Kan men in onze gehoorzalen niet reilevoeren en declameren dat het een lust is? Kan een ieder, die het geluk heeft een werkend lid van onze instaten te zijn, ook dan wanneer bij het eigenzinnig publiek, langs eenen anderen weg, zijne geestproducten geenen trek genieten, — kan hij dan, zeg ik, niet geregeld in den boezem des instituuts een debongeliefde die producten vinden? Kan hij ze daar niet met glans desbetreuen, al is het ook ten koste van het geduld zijner geeuwende toehoorders, gelijk het in allen gevallen is op kosten der natie?
Beschouwt ons *krijgswezen*? Wat kan meer schitterend, meer luxerius zijn dan ons gepluimd en geparapluied heitlofer, waarmede wij soldaatje spelen naar hartelust? Hebben wij geen overloed van generals en hoofd-officieren? Hebben wij geene precieuse administratiën, en alweer akademien en inrigtingen tot opleiding van militairen, met omslagtig personeel? Wordt er niet vaderlijk gezorgd, dat biesjes, knoopen, en verdere ornamenten der montering, bestendig alle die wijzigingen en variatiën ondergaan, die zoo onmisbaar zijn om het heil des vaderlands te doen gelijken? In één woord, is alles niet op grootschen voet ingerigt? Hebben wij wel ooit er aan gedacht kleingeestig te berekenen hoeveel millioenen ons jaar op jaar die militaire parade kost? Hebben wij, integendeel, niet met ruime en milde hand in dat alles voorzien, zoodanig als zulks voegt aan eene regering, die weet dat zij te beschikken heeft over eene boordevolle schatkist?
Beschouwt onze *financiën*, en derzelve beheer. Dit zet de kroon op het werk. Hier schieten alle woorden te kort om den lof uit te spreken, dien wij ons verwerven. De beschouwing van ons financieel beheer alleen stelt de zwarte ondankbaarheid der adressanten in het helderste licht, die willens blind schijnen te zijn voor de verbazende resultaten van het beleid onzer staats-oconomisten, en zich niet ontzien de regering te bemoeijelijken met hunne onberadene klagen. (*Gemarmel op de tribunes, gelijk aan het begin van een bijenzwerm.*) Ja, het zijn woelgeesten, die nog iets beters willen. (*Men fluit op de tribunes. De president ontwaakt en gebied stilte. — Er zijn twee leden in slaap gevallen.*) — De spreker vervolgt: Het doolhof van Kreta, de Gordiaansche knoop, de verwikkeling in het vierde bedrijf van een melodrama, een kluwen breikatoen, waarmede jonge katten gespeeld hebben, — dat alles geeft nog maar een denkbeeld van de bewonderenswaardige complicatie onzer financiële huishouding. Slechts eene vlek kleeft er op onze wijze handelingen. Wij hadden eene instelling in geheimzinnig duister gehuld; een erfstuk onzer vaderen; eene instelling, zoo mysterieus, dat ook het geoefendste oog daar niet vermogt in te dringen. Die instelling, ter goeder uur uitgevonden, was op de gelukkigste wijze dienstbaar aan de hooge regering-plannen; het was een kunstmatig georganiseerd apparaat, hetwelk ontrving, betaalde, behoorde, leende, crediteerde, negotieerde, te gemoet kwam, te kort kwam, in een woord, hetwelk opereerde en manoeuvreerde op alle denkbare manieren, zonder dat ooit iemand het hoe en waarom van dat alles vermogt te doorgronden. De natie en het parlement wisten trouwens ook die verborgenheden pligtmatig te eerbiedigen, en zich, kinderlijk vertrouwend, te verlaten op de landvaderen, die den sleutel dezer wonderbaarlijkheden bezaten, en van de landkinderen volstrekt niet anders eischten dan een geloovig berusten in de wijsheid der regering, die dat alles zoo had gewrocht, en overigens de noodige contributie tot instandhouding van die schoone inrigting, welke was daargesteld tot *schuld-witdelging*, en welke dan ook, toen zij, ten gevolge aandrang van eenige onbezonnene betweters, gesloopt werd, bleek, overtenkomstig die bestemming zoo te hebben gemanoeuvreed, dat er een heel aardig deficit van veel millioenen voor den dag kwam, door welke grappige verrassing het parlement in zoo vrolijken luim geraakte, dat het dadelijk aan de natie permissie verleende, deze en nog andere aardigheden, welke aan het licht kwamen, te betalen, terwijl de landvaderen, altijd zedig en moderaat in hun doen en laten, van de getrouwe onderhoorigen niet eens complimenten en dankbetuigingen vernamde, maar zich bescheidenlijk vergenoegde met een vernieuwing van geloofs- en vertrouwensovername, waaraan dan ook dadelijk voldaan werd.
Hoogwijze Heeren! ik voer deze daadzaken aan als verpetterende bewijzen tegen de adressanten. Mijn geerde ambtgenoot, die tegen mij over zit en lid

van de directie dier onwaardeerbare instelling is geweest, zou dit alles meer in de bijzonderheden kunnen bevestigen, ware het niet, dat hij thans sluimerde.

Ik besluit mijne rede met de weemoedige leed-nit-boezeming, daarover, dat er in ons gelukkig Utopia zulke ontaarde landskinderen gevonden worden, die de zegeningen miskennen, welke zij dag aan dag over zich zien uitgestort, en ik adviseer tot terzijdelegging van het adres.

De heer GEEUWER VAN DOMMELBURG (improviserende). Ik ben van dezelfde opinie. Dixi. Ik verzoek, dat deze mijne redevoering worde gedrukt.

De minister van geëmbrouilleerde zaken, neemt het woord en zegt: Hoogwijze Heeren! — Het zij mij geoorloofd op het gezegde van den voorlaatsen redenaar aan te merken, dat, ofschoon het wel jammer is dat men de dierbare instelling, waarvan hij sprak, heeft te niet gedaan, de natie echter in de gezindheid en het kloek beleid der bewindslieden eenen hechten

waarborg vindt voor eene verdere goede behartiging der algemeene belangen. Het is waar, de instelling bestaat niet meer, maar de geest, de ordelievende en vindingrijke geest dier wakkere mannen, welke die kostelijke instelling schiep, en de aangename uitkomsten, waarop de spreker zoo te regt roemde, bewerkte die geest, is op mij en mijne ervaren ambtgenooten overgegaan.

Ik voor mij ben nog jong en onervaren in het metier van minister; ik beken nederig, dat ik er geen verstand van heb, maar al doende leert men, door eenige jaren oefening kan ik het ver brengen. Ik heb mij dan ook voorgesteld ijverig proeven te nemen op de beurs der natie. *Faciamus experientiam in copore vili.* Voor s'hands zullen wij trachten, zoo veel mogelijk, te treden in de voetstappen onzer waardige voorgangers; en bij zulken aanleg, en zulke gezindheden mag de natie met grond hopen, dat zij, alhoewel onder eenigzins andere vormen, op dezelfde vaderlijke wijze zal worden bestuurd, als vroeger, en dat dezelfde uitkomsten zullen verkregen worden.

De minister van polytechnische zaken, Aangezien ik het zeer gepast vind, dat een minister in eene parlementaire vergadering van zich zelven spreekt, en zijne onkunde belijdt, zoo begin ik met mijnen ervaren ambtgenoot, die zoo even sprak, hartgrondig te complimenteren.

Wat de klachten der adressanten betreft, zoo moet ik dezelve kwalificeren als ongepast. Men roept en schreeuwt veel om verbeteringen; en vroeger, toen ik, zoo als u lieden allen heugt, eene andere betrekking bekleedde, heb ik om het hardst medegeschreeuwd, alsof Utopia aan alle vier hoeken in brand stond. Thans echter vind ik mij genoopt te zwijgen *pour cause*, en precies datgene te helpen doen, wat ik voor dezen zoo vinnig bestreed. Het is beter hard geblazen dan den mond verbrand; het hemd is nader dan de rok, en als het getij verloopt moet men de bakens verzetten. Redenen genoeg om mijne handelingen te regvaardigen.

Dat er nog wel hier en daar een wijze-waasje zou zijn te verbeteren, wil ik niet ontkennen; maar men verge mij niet, mij daarmee thans op te houden. Ik heb het thans te druk met fabriek-zaken, en met de creatie van professoren, lectoren, en verdere beambten van zeker industriëel etablissement; overzulks ligt mij zeer aan het hart de oprigting van een aantal standbeelden; zoodra deze urgente belangen zullen in orde gebracht zijn, kan men op de kleinigheid, door de adressanten bedoeld, nader terugkomen. Ik ben welwillend en houde gaarne elk te vriende; dat zij zoo.

(Vervolg hierna.)

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen hiermede ter kennis van de ingezetenen, dat in den loop der volgende week door de stads-boden biljetten tot inschrijving voor de uitdeeling van verwarmende spijzen gedurende deren winter aan behoefigen aan de huizen zullen worden rondgebracht.

Burgemeester en wethouders vertrouwen, dat het overbodig zoude zijn, deze inschrijvingen met eenigen aandrang aan te bevelen; de ondervinding van vroeger jaren heeft te zeer het heilzame van dezen maatregel bevestigd om ook niet ditmaal op de bekende mededeelzaamheid van Arnhem's ingezetenen te kunnen rekenen en zoo doende hunne behoefte mede-ingezetenen milddadig bij te staan.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem den 28sten December 1842.

Advertentia.

Heden beviel van eenen welgeschapen Zoon
A. E. SNORN, teeder geliefde echtgenoot van
HELVORST, (Noord-Brabant)

den 7den Januarij, N: J. B. LANDMAN,
1843. Med. Chir. et Art. Obst. Dr.

DE HUIZEN te Oosterbeek, in eene vroegere Courant breeder omschreven, waarvan de finale verkoop is bepaald, in de Koude Herberg, onder Oosterbeek, op den 19den Januarij 1843, des middags ten 12 ure, zijn ingezet en verhoogd:

A. dat in het Dorp, van GERBRANDS f 1300.
B. dat aan den Straatweg, van BAARS f 510.

Meerdere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van Mr. W. H. TAAIJ, Notaris te Arnhem.

Op Donderdag den 12den Januarij 1843, des avonds ten 7 ure, in het Zwijnshoofd, te Arnhem, zal, bij toelag worden geveld:

Een HUIS en ERVE, staande te Arnhem, in de Rijnstraat, Kadaster Sectie O, No. 1594, in eigendom hebbend door den Heer E. VAN ENGELENBURG: hecht, sterk en goed onderhouden, en, door deszelfs voordeelige stand, geschikt voor velerlei Nering en Bedrijf. — In gebruik te aanvaarden met den eersten Februarij 1843. — Ingezet op f 4344.

Ter bezigtiging op den dag van toelag, alsmede op Woensdag te voren, van des morgens tien tot des middags twee ure.

Informatiën omtrent de voorwaarden van verkoop zijn te bekomen bij den Notaris VAN ECK, te Arnhem

De Notaris Mr. J. NIJHOFF, zal, den 25sten dezer, om 10 uur, in de Koude Herberg, publiek verkoopen:

Ongeveer 40 perceelen AKKERMAALS, DENNEN en LABIKS, waaronder buitengewoon lange, voor opzetters van STEIGERS; uitgebakt in het Park, naast Hartestein en in het Wolfsgat. Breder bij Biljetten.

Lees hier!

UIT DE HAND WORDT TE KOOP gepresenteerd een alleraangenamst, aan de Straatweg tusschen Zutphen en Arnhem, vrolijk gelegen BUITENVERBLIJF, met HEERENHUIS, STAL en KOETSHUIS.

Nadere informatie te bekomen bij den Heer Boekhandelaar W. C. WANSLEVEN, onder de Letters B. V. S., franco, te Zutphen.

+++ Men verlangt, tegen prims Mei aanstaande, in eene voordelige, maar nog al drukke dienst, te Schiedam, eene bekwame KEUKENMEID, goed van omgang, gezond en sterk van gestel, liefst, tusschen de 25 en 40 jaren oud, van de Protestantische Godsdienst; voorzien van de vereischte attesten, zoo wegens de kennis van haar vak, als van een goed-zedelijk gedrag. — Adres, onder Letter G, bij den Boekhandelaar M. GOUDE, te Schiedam.

+++ Als EERSTE HYPOTHEEK OP LANDELIJEN, in het Arrondissement Arnhem of Nijmegen, verlangt men te plaatsen, van f 1000 tot f 3000 a 5 pCt., en van f 3000 tot f 10,000 a 4 pCt.

Adres franco, onder Letter X, bij den Boekhandelaar W. J. KRUIJT, te Arnhem.

+++ P. J. CAMPAGNE, Apotheker te Tiel, berigt aan zijne geëerde begunstigers en aan allen, waarmede hij Koophandel gedreven heeft, dat hij, op den 1sten Januarij 1843, eene wettige COMPAGNIESCHAP met zijnen Zoon, den Apotheker W. VAN LOOKEREN CAMPAGNE, heeft aangegaan, onder de firma P. J. CAMPAGNE & ZOON.

Zij recomanderen zich in die betrekking in het voortdurend vertrouwen van het publiek.

DOESBORGH.

+++ J. GUDENRAG, Gezigtkundige, zal, den 10den en den 11den Januarij, bij den Heer WIJNEN, in het Heeren-Logement, te Doesborgh, te ontbieden en te spreken zijn. — Hij recomandeert bijzonder zijne nieuw uitgevondene AFOND-BILLEN voor zwakke gezigten. Hij is ook voorzien van BAROMETERS en THERMOMETERS.

N.B. Hij zal, den 12den TE BRUMMEN, a het Kerkhof, te spreken zijn.

UITVERKOOP VAN SCHOENEN EN LAARSJES.

De Ondergeteekende de in zijn Magazijn voorhand zijnde SCHOENEN EN LAARSJES finaal willen uitverkoopen, zal dezelve tot dat einde tegen zeer laag prijzen stellen, als:

de Stoffen en Maroquinen Schoenen	f 1.50	nieuw
Dito Laarjes	» 2.75	»
Dito Dite	» 1.60	»
Dito Schoenen	» 0.75	oud
Gondleeren Dito	» 1.00	»

Hij heeft tevens de eer te berigten, heden uit Parijs ontvangen te hebben, de Nieuwste BERRETTEN EN COLFFURES voor Gala- en Demi-Toilette.

J. BENJAMINS.

GYMNASIE INFANTIN,

SOUS LA DIRECTION DE

Madame Veuve SAQUI.

MARDI, 10 Janvier 1843.

Pour la clôture définitive et sans remise au bénéfice Mmes LÉONIE, CLARA et Mr. CASIMIR.

LE GAMIN DE PARIS, Vaudeville en 2 actes du Gymnase.

LA PETITE SOEUR

LA POUPÉE.

Vaudeville, du théâtre Comte.

Intermède:

LE PETIT COCHON DE BARBARIE

ou

L'ANGLAISE INCONSOLABLE,

Chansonnette Comique, chantée en costume, par M. Octave, instituteur du Gymnase Infantin.

La soeur de Jocrisse

Vaudeville du Palais-Royal.

Met permissie van het Edel Achtbaar Bestuur

SCHOUWBURG TE ARNHEM

Théâtre des Variétés,

Onder Directie van W. HEEPEL

Nº 9 van het Abonnement.

Op Woensdag den 11den Januarij 1843.

EENE TWEDE EN LAATSTE VOORSTELLING VAN DE

KANONNIK EN DE MILITAIRE

Zangspel in een Bedrijf, gearrangeerd door W. HEEPEL; Muzijk der meest beroemde Componisten.

ARIA uit de Opera LE CHALET,

te zingen door den Heer ERUBERT BAMBURG.

Hierna:

ROOSJE, DES PFAARHEERS DOCHTER VAN DUYVEN

Ballade; voor te dragen door den Heer W. HEEPEL.

Ten slotte der voorstelling:

DE WANHOOP VAN SUERISSE

Groote Vaudeville in twee bedrijven.

(Het NOOT ALHEER VERTOOND.)

SCHOUWBURG VAN J. W. VAN VELZEN

Nº 8 van het abonnement.

Zaterdag, 14 Januarij 1843.

DE GEDENKSCHRIFTEN VAN ROBIN

Rijspel in 3 bedrijven, naar het Fransch: Les moires du diable, door D. J. KAMPFERS.

(Het NOOT ALHEER VERTOOND.)

Voorafgegaan door:

DE KRANKEZINNIGE

OF DE

GEVAREN VAN HET SPEL

Tooneelspel in een bedrijf.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 9 Jan. 1 El 8 Palm 0 Duiw; gew. 0 Duiw; gew.

Beursbericht.

Effecten-societeit; ten half 5 ure,

Zondag, 8 Januari.

Integralen 2½ pCt. 52½. Dito 5 pCt. 101½.

4½ pCt. 95½. Dito 3½ pCt. 78½. Ardoin's 19½.

Oubep. 16½. Coupons 21½, 21, 19, 17, 15, 13, 11, 9, 7, 5, 3, 1. Dito

25½. Eng. Sp. Uitgest. 3½. Portug. 2½ pCt.

Hamb. Russen 104.

Holl. fondsen waren heden bij eenige levan van handel goed prijshoedend.

Van vreemde waren Spaansche op het verhoogde der Ardoin's van Londen en Antwerpen, ook verbeterde koersen te plaatsen, als ook de coupons en 3 pCts. De omzettingen daarin waren niet zeer uitgebreid.

In de overige genoteerde fondsen was de handel weinig beteekenis.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekd.